kakatuo Z 📶 G. de papagoj, kun plumoj de vivaj koloroj (cacatua).

kakto Z . G. de ~acoj, ekzotika planto, grasa k dorneca (caclus).

*Kalo. Loko en la haŭto, precipe ĉe piedoj aŭ manoj, malmoliĝinta pro la frotado. ~a. Havanta ~ojn: ~aj manoj de laboristoj.

kalandro ... G. de kurkulioidoj, koleoptero, kiu manĝas la tritikajn grajnojn (calandra) (= grenskarabo).

kalandri² (tr) [©]. Glatigi tolajojn, štofon, paperon per specialaj rulcilindroj, por doni al ili brilecon. ~0. Ago ~i. ~llo. Maŝino por glatigi k brilantigi ŝtofojn, glaceigi paperon: ~iloj eslas formalaj el tri rulcilindroj: du kartonaj k unu metala.

kalclo Z → Ca. Ĥemia elemento. Metalo flaveblanka, kiun enhavas la kalko.

kalcını (tr). Cindrigi per forta varmigo nefandeblajn substancojn: ~ila magnezo.

*Kaldrono. 1 Granda metalvazo por kuiri, boligi ktp: ~v ridas pro poto, k mem estas kota z, ne batalu pot el tero kontraŭ ~o el fero z (ne ataku pli fortajn ol vi). 2 (Ge) Rondvalo. ~ego. Granda ujo, kie oni vaporigas akvon, por funkciigi vapormaŝinoin.

Kalejdoskopo. Optika aparato, enhavanta tri spegulojn k multajn diverskolorajn vitropecetojn, k donanta simetriajn bildojn, kiuj ŝanĝiĝas ĉe plej malgranda movo de l' aparato : (I) konfuzaj ideoj ~as (senĉese ŝanĝigante pasas, svarmas) en lia kapo.

kalendo Z. Unua tago de la monato ĉe la Romanoj : formeti gis la grekaj ~oj Z (prokrasti la aferon ĝis la tago de sankta Neniamo. Ne ekzistis ~oj en la greka kalendaro).

Kalendaro. 1 Sistemo pri kalkulo k divido de la tempo: la franca revolucio provis starigi novan ~on anstalaŭ la Gregoria. 2 Libreto aŭ tabelo, montranta la dividojn de la jaro laŭ sezonoj, monatoj ktp: poŝ~o; ŝirfolia ~o.

Kalendulo. Vegetaĵo el fam. kompozitoj, kun flavaj floroj (calendula).

*Kaleŝo. Kvarrada, kunrisorta, ĝenerale kovrita veturilo por personoj : vojo neirebla por ~oj. ~ego Z. Granda luksa ~o. ~isto. 1 Kondukanto de ~o. 2 Kon-

struisto de ~oj. ~aĵo. Ĉio en veturilo, kio ne estas la radaro k la motoro.

*Kalfatrl (tr). Ŝtopi fendojn de ŝipo per stupo k gudro.

Kalio K. Ĥemia elemento, metala, vaporiĝema, kiu oksidiĝas en malseka aero.

Kalibro. 1 Diametro interna de tubo : ~o de kanono, pafilo. 2 Ekstera diametro de cilindra aŭ sfera korpo : ~o de kuglo, obuso. ~1 (tr). Mezuri la ~on de io. ~lgl. Fari, ke iu korpo havu ian precizan ~on.

Kallfo. Regnestro de Arabujo, kiu kunigas la politikan k religian povojn.

*Kaliko. 1 Piedhava, plejoste metala, iom luksa pokalo: se la ~o lro pleniĝas, la vino elverŝiĝas Z; (s) por la madoloŝa ~o, kiun sili trinkas el la manoj de la samtempuloj, la posteuloj konstruos al sili monumentojn Z. 2 (K) Sanktikigita vazo, uzata por konsekro de la vino dum la meso. 3 Ekstera parto de sloro, ordinare verda k formita per solietoj nomitaj sepaloj (Kp korolo).

kaliklo . Verticelo da folioloj ĉirkaŭanta la kalikon ĉe multaj floroj k formanta kvazaŭ duan kalikon. ~(ohav)a. Havanta ~on.

*Kallkoto. Kotona teksaĵo, similanta tolon sed pli dika ol perkalo.

kallstefo . G. de kompozitoj konsistanta nur el unu speco, devenanta el orienta Azio, nun multe kulturata en Eŭropo kiel ornama planto: ~o similas grandan lekanton (callistephus chinensis).

*Kalko. Kalcioksido, ĉefelemento de marmoro, gipso, k uzata kiel mortero. ~12 (tr). Surkovri surfacon per ~0, por ĝin blankigi. ~umi (tr). Surjeti ~on sur kampon, por plibonigi la teron. ~argllo. Marno.

*Kalkano. Posta parto de la homa aŭ simia piedo : li turnis sin sur la ~oj. ~umo. Posta suba parto de la ŝuo : li skuas la pugnon k balus per ~umo la plankon Z; kaŭĉukaj, turnifeblaj sub~umoj (moveblaj ~umoj, kiujn oni fiksas sub la ordinarajn, por ŝirmi ilin kontraŭ tro rapida foruzo). ~sldl (ntr) = kaŭri.

kalkaneo . Kalkana osto.